

[Victor Larsen.]

eller derover ikke maa forøges med anden Jord, og at Landbrugsejendomme med et Grundbeløb af under 40 000 Kr. kun maa forøges med anden Jord indtil denne Grænse.

Den højtærede Landbrugsminister har her som ved § 12 fulgt det Mindretalsstandpunkt i den Betænkning, som det under 25. Marts 1946 nedsatte Udvalg har afgivet, der er det skarpeste og mest snærende, det Standpunkt, som er mest hindrende for naturlig Fremgang for den enkelte Landmand. Et Flertal i dette Udvalg havde ønsket Grænsen sat ved 100 000 Kr. Jeg for mit Vedkommende er i Overensstemmelse med det Mindretal i Udvalget, som udtaler, at det ikke ønsker Forbud mod at forøge Landejendomme med anden Jord, og at et saadant Forbud vil medføre en Mængde Vanskeligheder ved de Reguleringer og Rettelser af Skel, der altid vil melde sig som praktiske og nødvendige Foranstaltninger. Det er desuden rigtigt, at en saadan Indskrænkning i Ejernes Dispositionsfrihed er unødvendig og overflødig med hele den Lovgivning, som finder Sted paa disse Omraader.

Hvad Spørgsmaalet Vanrøgt angaar, maa jeg tilstaa, at man for mig meget godt kan sætte drastiske Bestemmelser ind i en Lov. Den Betragtning kan være fuldstændig rigtig, at det vil være noget af det daarligste og usleste, man kan se, hvis dansk Jord vanrøgtes, og jeg har intet som helst imod, at man tager fat her og træffer saadanne Bestemmelser, at Vanrøgt af Jorden ikke kan finde Sted.

Om de to andre Lovforslag, der er til Behandling sammen med dette: Forslag til Lov om Udstykning og Sammenlægning m. m. af faste Ejendomme og Forslag til Lov om Brug af Huse paa Landet, kan der være forskellige Bemærkninger at gøre vedrørende Enkeltheder i Lovforslagene. Jeg skal kun nævne Statsministeriets Skrivelse af 3. September 1947 til Udvalget angaaende en Tilføjelse til § 4 i førstnævnte Lovforslag vedrørende Arealer, der omfattes af Naturfredningslovgivningen, hvilken Skrivelse jeg mener bør underkastes en nærmere Drøftelse i det Udvalg, til hvilket disse Lovforslag henvises. Og hvad det sidstnævnte Lovforslag angaar, kunde bl. a. en Drøftelse af, hvorvidt Grænsen i § 1 er rigtig ansat, være i høj Grad betimelig.

Jeg slutter mig til Ønsket om, at disse 3 Lovforslag henvises til det allerede eksisterende Udvalg angaaende Oprettelse og Supplering af mindre Landbrug. Hvad Forslagene i øvrigt angaar, maa jeg henvis

Enkeltheder til Drøftelse i et saadant Udvalg, og jeg tilsiger mit Partis Vilje til en absolut saglig Drøftelse af disse og maaske enkelte andre kritiske Bemærkninger, jeg har gjort, i det Haab, at det maa lykkes os at overbevise den højtærede Landbrugsminister om, at der i disse Lovforslag findes Bestemmelser, som ikke bør gennemføres af Hensyn til dansk Landbrug og af Hensyn til det danske Samfund.

Aage Fogh: Jeg vil gerne til Indledning takke den højtærede Landbrugsminister for de udmærkede Bemærkninger i den Betænkning, der ledsager de forelagte Lovforslag, og dernæst sige til de to foregaaende Talere, det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup og det ærede Medlem Hr. Victor Larsen, at de paa en udmærket Maade varetager Ejendomsrettens Interesser, men Ejendomsretten for de faa. Det er saa karakteristisk for de to Talere, at deres Interesse i Forbindelse med Ejendomsretten indskrænker sig til, at det er de færrest mulige her i Landet, der skal have denne Ejendomsret. Deri er jeg principielt uenig med de to ærede Medlemmer. Jeg tror fuldt og fast, at det for den fremtidige Udvikling her i Landet, ikke mindst for Udviklingen ude i Landdistrikterne, vil være overmaade heldigt, om den Ejendomsform, vi har nu, hvorefter enkelte besidder meget og mange intet, ændres saadan, at de mange ogsaa kommer til at føle sig som Medejere af vort Samfund, og det er jo det, det drejer sig om. Det er ikke af ond Vilje over for den danske Nation, at den højtærede Landbrugsminister stiller disse Forslag, eller at vi andre støtter dem, men det er, fordi vi tror paa, at en anden Fordeling af Jorden end den, vi kender i Dag, vil være lykkelig for Fremtiden.

Saa spurgte det ærede Medlem Hr. Victor Larsen, om der da ikke maa være hverken nogen Opmuntring eller nogen Tilskyndelse for en Landmand mere. Naar en Godsejer ikke maa have Lov til at have to Godser, saa skulde der altsaa ingen Opmuntring eller Tilskyndelse være. Jo, ærede Medlem, der skal være en Opmuntring og en Tilskyndelse ogsaa for de unge, dem, som ikke har Mulighed for ved Hjælp af arvede Midler at komme i Besiddelse af store Arealer, en Opmuntring og Tilskyndelse til, at de ogsaa kan komme i Besiddelse af et Areal tilstrækkeligt til, at de kan ernære sig selv og deres Familie, og det er min Opfattelse, at den Tilskyndelse for de unge betyder for Nationen mere end Tilskyndelse til, at Herremanden kan faa Lov til at faa en Herregaard til.